

Початкові витрати з орієнтацією на конкретні дії стали враховуватися тоді, коли в умовах масового виробництва профілактика помилок займала центральне місце в управлінні якістю. Сьогодні така діяльність є лише локальним аспектом менеджменту якості, що став завданням загального управління фірмою.

Витрати управління якістю віддзеркалюють вартість ресурсів, що споживаються для забезпечення клієнта товарами і послугами, які відповідають його вимогам.

Корисність служить мірою для оцінки досягнення цілей, що ставляться перед управлінням якістю. Залежно від цілей корисність може бути зовнішньою або внутрішньою. Внутрішня корисність виражається в удосконаленні товарів і послуг, що випускаються, і загального позитивного впливу управління якістю, передовсім на рівень витрат виробництва. Сюди ж можна віднести поліпшення виробничого процесу (наприклад, зниження простоїв) і попередження помилок (наприклад, скорочення браку). Зовнішня корисність від управління якістю досягається внаслідок досягнення цілей, що впливають на поведінку клієнта. Головною детермінантою є задоволеність клієнта. Управляючи задоволеністю, можна впливати (непрямо) на лояльність клієнта і його особисту комунікацію з навколишніми і тим самим досягати збільшення виторгу. Задоволеність виявляється у повторних і частіших покупках, у рішеннях придбати товари або послуги, якими клієнт раніше не користувався, і т.п.

Отже питання управління якістю виходить на передній план для підприємств, котрі планують захопити більший сегмент ринку. У разі переважної нецінової конкуренції, та насиченого ринку саме висока якість продукції є головним для успіху.

Література:

1. Манфред Брун, Домінік Георгі. Управління якістю: витрати та прибуток // Проблеми теорії та практики управління. 2000. № 1. С. 97.
2. Якість, інновації, освіта и CALS – технології. Міжнародний симп. (8–15 травня 2005 г., Шибеник, Хорватія). Рішення міжнародного симпозиуму. Якість. Інновації. Освіта. – 2005. – № 2. – С.2–4.

ЕФЕКТИВНА МОДЕРНИЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА

С.С.Свірідова, к.е.н., доцент
Т.А.Серпіонова

Одеський національний політехнічний університет

Рано чи пізно перед будь-яким підприємством гостро постають питання, пов'язані зі зниженням собівартості продукції, розширенням її асортименту, скороченням трудомісткості виробничих процесів, застосуванням прогресивних технологій. Всі ці та багато інших завдання успішно вирішуються шляхом проведення ефективної модернізації виробництва. Більшість підприємств нашої країни працюють на морально і фізично застарілому обладнанні зробленому 15 і більше років тому. Основними недоліками даного обладнання є низька ремонтпридатність у зв'язку з відсутністю запчастин, відносно низький рівень продуктивності та якості продукції, що випускається, часті простої через вихід з ладу окремих вузлів устаткування, великі витрати часу на пошук несправності.

Життя в умовах торгової конкуренції змушує виробників вести цілеспрямовану роботу щодо підвищення конкурентоспроможності продукції, зміцненню її позицій на ринках збуту.

Для вирішення цієї проблеми найкращим способом є установка сучасного устаткування в заміні застарілого. Але основною перешкодою для реалізації даного способу найчастіше служить висока вартість нового обладнання. При цьому існує необхідність у зупинці даної частини технологічної лінії виробництва або зниження обсягів виробництва на час проведення монтажних робіт, робіт з підготовки до установки нового обладнання та проведення монтажних і пуско-налагоджувальних робіт.

Цілі модернізації підприємств:

- випуск нової продукції та / або продукції з покращеними характеристиками;
- підвищення ефективності парку технологічного обладнання;

- скорочення трудомісткості виробничих процесів і, як наслідок, оптимізація чисельності операційного персоналу;
- скорочення тривалості виробничого циклу виготовлення продукції;
- скорочення собівартості виробу (за рахунок застосування прогресивних технологій, матеріалів, економії енерго- і трудових ресурсів).

Необхідно вирішувати питання модернізації та реконструкції обладнання.

Головним питанням при реконструкції виробництва є оцінка передбачуваної ефективності заходів, яка, в свою чергу, залежить від техніко-технологічної та логістичної опрацювання питань:

1) наявності та необхідності модернізації логістичної інфраструктури (агрегатів, технологічних ліній, складів, шляхів та ін.).

Інфраструктура будь-якого підприємства складається з двох логістичних аспектів:

– внутрішньої логістичної інфраструктури - починаючи від приймання ТМЦ на склад, оптимізації переміщення і запасів в постачанні, виробництва, мінімізації тривалості виробничого циклу, мінімізації втрат і простоїв та ін. ;

– зовнішньої логістичної інфраструктури - починаючи від концепції оптимального розміщення складів, шляхів, мінімізації простоїв під навантаженням / вивантаженням, організації роботи диспетчерського вузла, планування розміщення зовнішніх транспортерів, бункерів, стелажів і закінчуючи інформаційною системою для управління ланцюжком поставок.

Попереднє опрацювання логістичних питань на етапі проектування модернізації виробництва дозволяє запобігти майбутнім логістичні проблеми компанії і істотно заощадити на логістичних витратах.

2) Вибору нової технології або модернізації існуючої.

Модернізувати або міняти - це риторичне питання вирішується економічними розрахунками та зіставленням витрат і вигоди на кілька років вперед. Зазвичай модернізацією існуючої технології займаються постійно і безперервно, а кардинальні технологічні зміни розбурхують підприємство через кожні 30-40 років.

3) проектування і виготовлення спеціальних пристроїв.

Під вибором складу технологічного обладнання маються на увазі:

1. Вибір і розробка планувального рішення розстановки існуючого і знову закупаваного устаткування в рамках єдиної технологічної ланцюга.

2. Вибір нового обладнання в рамках всієї технології виробництва.

3. Розробка і вибір унікального технологічного обладнання, здатного вирішити багаточисельні завдання модернізації.

Визначальним чинником, який гарантує правильність вибору складу технологічного обладнання, є чітко складене технічне завдання.

При реконструкції виробництва завдань модернізації є «розширення вузьких місць» за допомогою самостійно виготовлених спеціальних пристосувань.

Таким чином, можна зробити висновок, що підприємствам рано чи пізно треба проводити модернізацію основних засобів. Так є безліч проблем це все ж таки капіталомісткий процес, але при модернізації застарілого обладнання – скорочення браку, підвищення якості продукції, зниження витрат обслуговуючий персонал, зростання конкурентоспроможності підприємства.

Література:

1. Раєвнева Олена Валентинівна. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі / Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку НАН України; Харківський національний економічний ун-т. – Х. : ВД "ІНЖЕК", 2006.
2. Іванюта В.Ф. Регіональна стратегія підприємництва в умовах євро інтеграції: монографія / В.Ф. Іванюта. – К.: Центр учбової літератури, 2008.

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В ПЕРІОД ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ.

В.С. Швагірева

Одеський національний політехнічний університет

Як відомо, довгострокові тенденції, які існують у певний період, підпадають під дію зовнішніх чинників, в результаті чого вони можуть істотно змінюватися і набувати специфічний зміст і спрямованість. Особливо наочно це проявляється в нашій країні. Ситуацію,